

Pjevajmo slobodi

Ni riječi, ni dokazi,
Ništa.
Ništa ne može opisati slobodu...
Sloboda je odgovornost,
Sloboda je bogatstvo,
Sloboda je ptica u letu
Ili vjetar u krošnji.
Slobodu je Hrvatska
Dugo čekala, tražila, željela...
Za slobodu je disala, za nju se borila,
Borila se za svoj kamen,
Borila se za svoj jezik.
Borila se za svoje sunce!
Nije bilo lako...
Teško je biti nečiji,
A srce ljubavlju i čežnjom
Za slobodu gori.
A sad
Čujem glas u daljinji:
„Napokon smo slobodni!“

Paula Katušić, 8. r.

Sloboda je život,
život vaš i svih
drugih.

Sloboda je mir,
mir svih i ljubav,
ljubav čovječja.

Sloboda je čast,
čast domovini,
našoj domovini –
Hrvatskoj.

Matej Matijević, 6. r.

Ptici let
Leptiru cvijetu
Igra djetetu
Sunce ljetu
Djetetu majka
Put do raja
Mir među svima nama.

Antonija Tičinović, 6. r.

Sloboda je radost u nama
i smijeh na dječjem licu.
Sloboda je naša majka
i beskrajna dječja mašta.

Andrea Matijević, 6. r.

Ljeto nakon zime
- Sloboda.

Anamarija Dujmović, 6. r.

Sloboda je vjetar
što je otpuhao sve okove
i oslobodio našu zemlju.

Sloboda je
beskrajno nebo
koje svatko želi
dotaknuti
i osjetiti mir i prijateljstvo.

Anamarija Begić, 6. r.

Moja domovina najljepši je svijet
poklanjam joj mirisni cvijet.
Moja domovina je sloboda
i moja mati,
nek' me vodi kroz svijet bajki.

Ana Marasović, 6. r.

Sloboda je lijepa,
kao tučak cvijeta.
Tako je nježna,
kao pahuljica snježna.

Lebdi u zraku,
kao zvijezda u mraku.
Nevidljiva je ona,
kao prozirna voda.
Velim svoju slobodu
i ljubav prema rodu.

Lara Beović, 5. r.

Pano škole Čišla

BLAGO JADRANSKOG PODMORJA

Jednog dana ja i moji prijatelji našli smo se na potoku. Tamo je na jednom velikom kamenu sjedio čovjek koji se tek doselio iz Njemačke. Glava mu je bila spuštena prema podu. Mi smo bili jako značajniji i upitali smo ga što mu je. On je rekao kako se posvadao sa ženom. Učinio nam se poštenim, dragim i uljudnim. Ohrabril smo ga i rekli da je to samo jedna mala bračna svađa. Čovjek, jako sretan, za nagradu što smo ga ohrabrili, pozvao je nas šestero na ronjenje Jadranskim morem. Prije nego što smo mu dali odgovor, morali smo o tome popričati s roditeljima.

Ujutro smo svi bili spremni i čekali da gospodin Franc dođe po nas. Putem nam je rekao kako se njegov brod zove „LAGUNA“. S oduševljenjem smo izišli iz auta, i u nizu malih brodova tražili naziv koji nam je Franc rekao. No gle čuda, „LAGUNA“ nije mali brodić nego velika jahta! Bili smo ponosni što nas je pozvao u tako veliki brod. Kad smo se ukrcali, vozili smo se trideset minuta i bacili sidro na mjestu gdje nema nikoga i gdje je more tako bistro i čisto. Franc nam je dao naša ronilačka odijela. Trebalo nam je deset minuta da se spremimo. Nakon toga svi smo stali na palubu i skočili u podmorje. U početku je sve bilo čudno, i bilo je sve puno nekih čudnih riba. Upoznali smo ribu Magarca koja je dobila ime po tome što je tvrdogлавa kao i magarac. Toliko smo bili značajniji da smo kopali po dnu mora. Ja sam u velikom čudu iskopala neku staru kartu. Svi smo bili začuđeni i oduševljeni. Franc je proučio kartu i rekao da je to karta BLAGA JADRANSKOG PODMORJA. Karta je pisana u koracima koji glase ovako: 3 slonovska koraka, 4 mravlja i 100 običnih koraka. Ti koraci nisu bili laki jer je zbog morskog pritiska šetanje po dnu mora otežano. Čekala nas je velika pustolovina. Došli smo do neke školjke. Franc je izvadio nožić iz džepa i razrezao rub školjke. Školjka se otvorila. Obasuli su nas neki čudni osjećaji. Kada se školjka otvorila, u njoj je zablistao sjajni biser. Mi se nismo mogli dogovoriti kome će pripasti biser. Moja priateljica se dosjetila kako bi Franc mogao biser dati svojoj ženi, u znak pomirenja, i tako je bilo. Franc i njegova žena su se pomirili. A mi smo dobili na dar ronilačka odijela i uspomenu na predivnu pustolovinu.

Ivana Dinčić, 5. r.

Anamarija Begić, 6. r.

Iz osmijeha mijenja se svijet

Najljepše je vidjeti na nekome osmijeh na licu. Na putu prema školi uvijek me pozdravlja nasmijani susjed Vinko. U školu dolazim i pozdravljam se sa svojim prijateljima. Najviše me zabavlja kako razgovaramo, pa čak i vičemo s osmijehom na licu. I moja se učiteljica često smije s nama. Tada mi je lakše pisati, učiti i odgovarati na satu. Ne plašim se i imam više samopouzdanja.

Voljela bih da su svi ljudi na svijetu nasmijani. Smijeh donosi radost i lakše se rješavaju svi problemi.

Maristella Begić, 4. r.

Dolazi proljeće

Prve mirise proljeća osjetim na livadi. Zamirišu tratinčice, ljubičice, jaglaci i razno ljekovito bilje. Uz rubove puteljaka ciklame nas očaravaju svojim mirisima i bojama. U proljetno jutro, ispod moga prozora, probude me opojni mirisi jabuke, bajama i lavande. Na putu od kuće do škole prati me miris mlade trave i uzoranih njiva gdje se čuju glasovi vrijednih seljaka. I Cetina ima svoj poseban miris u proljeće. Tratinčica nas svojim mirisom poziva da napravimo lijepi vjenčić. Tako, kroz igru i pjesmu, zaželimo proljeću veliku dobrodošlicu.

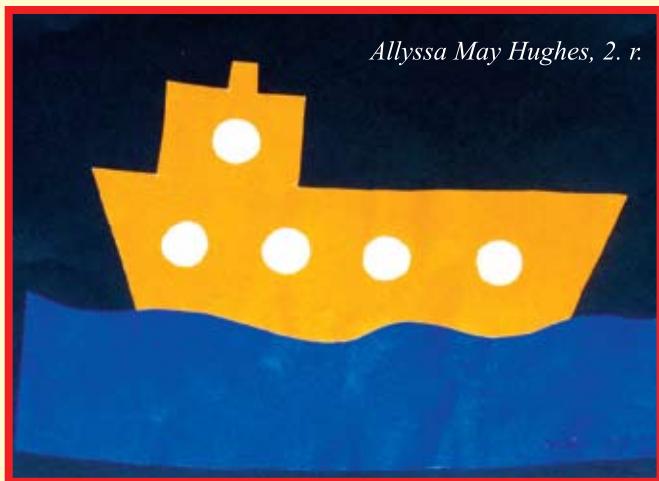
Ana Pupačić, 3. r.

Mirisi proljeća

Otvaram prozor. Vidim proljeće. Sve oko mene miriše. Osjećam kako proljeće polako dolazi u moje selo i dodiruje mi srce. Čujem zvuk ptica kao neku najneobičniju melodiju. Stablo trešnje je kao naslikano. Mirišu voćke. Iz zemlje izviru prve proljetnice. Priroda miriše poput nekog skupocjenog parfema. Svuda se širi miris mlade zelene trave. Djeca se veselo igraju i već zahvaljuju na prvom sunčanom danu. Dobro nam došlo proljeće!

Rafaela Jerčić, 3. r.

Allyssa May Hughes, 2. r.

Lucia Žuljević, 4. r.

Izvješće jedne tužibabe

Čim je učiteljica ušla u razred, digla sam ruku i rekla: „Učiteljice, Nada me gleda!“ I dalje sam držala ruku u zraku i čekala da netko napravi neku glupost. Nisam trebala dugo čekati jer je Ivana kihnula. Kad me je učiteljica pogledala, rekla sam kao iz topa: „Učiteljice, Ivana je kihnula, i to čak dvaput!“ Nije prošla ni sekunda, a već sam govorila: „Učiteljice, Mate se počešao iza uha!“ Cijelo sam vrijeme osjećala da sam nešto zaboravila. Napokon sam se sjetila: „Učiteljice, dečki su pod odmorom u razredu igrali rukomet! Jerko se glasno smije, a Ante uvijek nešto traži po torbi!“ Učiteljicu baš i nije zanimalo što sam joj govorila, no to sam zanemarila i rekla: „Učiteljice, Tješimir kopa nos! Učiteljice, Ante gleda kroz prozor, Antonia žvače i mljacka!“ Upravo sam htjela reći da Danijela nije napisala zadaću kad sam počela dobivati papiriće na kojima je pisalo: „Tužibaba resa, daj mi kilo mesa ... ha-ha-ha.“

Više nitko nije htio sa mnjom razgovarati ni igrati se. Tada sam shvatila da je ružno to što radim. Prestala sam tužibati iako je teško, jer ipak sve primjećujem. Zamolila sam prijatelje da mi oproste i oprostili su mi. Učiteljica je bila sretna što je više ne prekidam glupostima. I sada je sve veselije, opuštenije. Bolje je govoriti lijepе stvari.

Pina Beović, 4. r.

Danijela Čorić, 4. r.

Ema Jerčić, 5. r.; Antonija Jerčić i Mateja Tičinović, 8. r.

Oh, kako je teško biti tužibaba! Sve moram vidjeti i čuti. „Učiteljice, Jerko me gleda. Učiteljice, Mate kopa nos! Učiteljice, Antonia priča.“

I tako svaki dan po sto puta. Danas je tjelesni. Ponijet ću papir i olovku da zapišem optužbe i predam ih učiteljici. Vidi ti to!!! Dječaci igraju rukomet s navlakom za torbu. Neće proći ni sekunda, a Nada će početi vikati da prestanu. Uh, koliko posla! Na kraju nastave učiteljici predajem papir s optužbama. Odlazim kući i vidim kako učiteljica gužva papir koji sam joj dao i baca ga u koš. Sav moj trud sada je u kanti za smeće! Pa što? Sutra ću ionako napisati drugi. Što ću kad sam takav! Tužibaba!

Ante Mekinić, 4. r.

Iva Jerončić, 3. r.

Anamarja Kuvačić, 4. r.

Anamarja Kuvačić, 4. r.

U razredu su se danas dogodile čudne stvari. Nada mi je uzela guminicu i nije ju vratila. Nije to bilo sve, smetala mi je napisati zadaću gurajući mi ruku. Ante je kao i obično pričao s Matom, potiho kako ih učiteljica ne bi opazila. Antonia danas nije bacala papiriće po podu, to je radila Pina. Danijela i Lucia danas su se opasno posvadale. Pale su teške riječi i pokoja suza. Kada ovo budete čitali, pomislit ćete da je Ivana tužibaba, ali nije tako. Tužibaba sam samo za domaću zadaću.

Ivana Burazin, 4. r.

Moji najbolji prijatelji u razredu su Tješo, Ante i Jerko. Igramo se zajedno, učimo, a ponekad se posvadamo. Ja ih nekad znam tužiti pa se oni ljute na mene i zovu me najveća tužibaba u razredu. Jerko ponekad „zaspi“ na satu, a ja odmah dižem ruku i tužim ga učiteljici: „Jerko spava na satu!“ Tješo voli pričati dok učiteljica tumači gradivo, a ja mu poručujem: „Tješo, mir, učiteljica govori.“ Ante je poznat po tome što voli prepisivati dok pišemo test. To mene jako ljuti pa vičem: „Učiteljice, Ante prepisuje test.“

Ali, iako sam tužibaba, oni mene vole kao prijatelja.

Mate Vuković, 4. r.

Darija Petričević, 3. r.

MAGARAC

Magarac pripada vrsti domaćih životinja.

Veličina mu je srednja, a tijelo čvrsto. Boja tijela mu je siva, a dlaka gusta. Glava je magarcu krupna i duguljasta. Magarac ima jako duge uši i njima izražava svoje raspoloženje. On je jako vrijedna životinja. Slušat će samo onoga tko s njim ljudski postupa. Magarac je konj koji se prilagodio sušnim područjima, a vodu ne će pitи ako nije potpuno bistra. Rep mu je dug i tanak, a noge vitke. Sve ih je manje na ovom svijetu. Magarac mi se sviđa zato što je jaka i pametna životinja.

Marta Anastazija Komić, 2. r.

Grgo Marušić, 5. r.

ODLAZAK U ZAGORJE

Za vrijeme ručka tata je rekao radosnu vijest: „Sutra idemo u Zagorje!“ Odmah smo se počeli spremati. Išle su i moje rodice Sara i Ana. Jedva smo čekali jutro. Rano smo se probudili i krenuli. Automobil je jurio autocestom, a ja sam radoznalo sve promatrala. Stali smo na Skradinskom mostu. Tamo je bilo predivno gledati more i grad Skradin. Brzo smo stigli na odredište. Divota! Lijepa kuća, travica, brdašca i izvor vode. Sreći i igri nije bilo kraja. Umorne smo zaspale, pričajući doživljaje. Ostali smo još jedan dan.

Josipa Pupačić, 4. r.

Voljela bih biti

Kada odrastem, želim biti policajka. Željela bih pomagati ljudima u nevolji. Policajci pronalaze pljačkaše, ubojice i sve zločeste ljude. Upozoravaju vozače na brzu vožnju i tako spašavaju ljudske živote. Takav posao želim raditi i ja.

Sara Ostojić, 2. r.

Moja baka

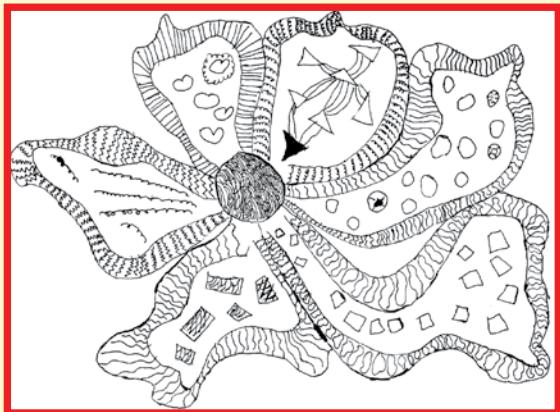
Moja se baka rodila u malom selu ispod Mosora, u Dubravi. Imala je teško djetinjstvo. U njenoj obitelji živjelo je šestero djece i dvoje odraslih ljudi. Kao mala djevojčica čuvala je koze i ovce, te pomagala roditeljima u svim poslovima. Zbog svega toga moja baka sada ima izborano lice i smežurane ruke.

Ona ima kratku kosu i plave oči, te je slabog zdravlja. To je moja baka Luce i ja je volim.

Danijela Kuvačić, 4. r.

Neda Domikulić, 4. r.

Ivana Bogdanović, 3. r.

Iva Jerončić, 3. r.

Maslačak

Maslačak je žuti cvijet.
Kad bude stari djed,
on postane sijed.

Na livadi u proljeće,
dijete ga otpuhati hoće.

Toma Jukić, 2. r.

Ivana Jerčić, 7. r.

PAZAR

Znate i sami da stari ljudi uglavnom nisu nigdje zaposleni nego se bave poljoprivredom. Moja baka ima breskve. Svake godine pred kraj ljeta beru se te breskve pa je tako bilo i ove godine. Svi smo se okupili i obrali plodove bresaka. Ujutro smo u pet sati ustali moj djed, baka, braco i ja i otišli prodavati breskve na pazar. Našli smo jedno lijepo mjesto. Tu smo stavili stol, vagu i breskve. Baka me naučila kako prodavati. Meni su se svi smješkali, čak mi je jedan čovjek dao deset kuna za sladoled. Dok sam prodavala, čula sam kako netko više: „Mare, Mare, Mare!“. Okrenula sam se oko sebe i vidjela da se okupilo mnoštvo ljudi. Provukla sam se između njih i došla do mjesta gdje sam ugledala kako se dvije žene bore i čupaju za mjesto na kojem će prodavati. Nakon nekoliko trenutaka došao je redar i potjerao obje. Svi su se razišli i vratili svome poslu. Ovo je za mene bilo jedno divno iskustvo i voljela bih ga ponoviti.

Ivanka Dinčić, 5. r.

Božićni pano škole Čišla

Jesen u zavičaju, grupni rad učenika 1.-4. r.
PŠ Kostanje

Božić - pano učenika 2. i 4. r. PŠ Dubrava
(učiteljica Sandra Huđan)

Likovna grupa učenika 4. r. PŠ
Kostanje
(učiteljica Anka Franić)

Valentinovo - grupni rad učenika 2. i 3. r. škole Čišla
(učiteljica Ivana Pivčević - Šobota)

Eko grupa učenika 3. r. PŠ Kostanje
(učiteljica Daniela Dadić)

Maškare - grupni rad učenika 1.-4. r. škole Čišla

Maškare - pano učenika PŠ Kostanje

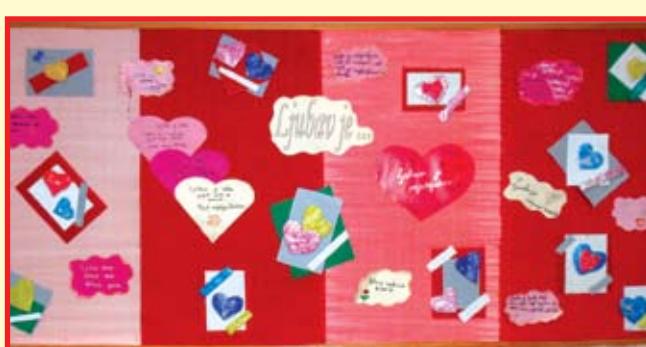

Grupni rad učenika 1.-4. r. škole Čišla

Proljeće - grupni rad učenika 1.-4. r. PŠ Kostanje

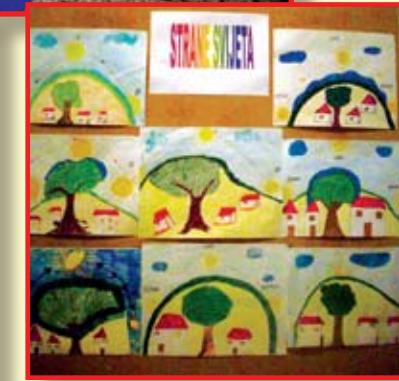
Grupni rad učenika 1.-4. r. škole Čišla

Maškare - pano učenika PŠ Kostanje

Rad
učenica
6. i 7. r.
PŠ
Kostanje

Snalaženje u prostoru - grupni
rad učenika 3. r. PŠ Kostanje
(učiteljica Daniela Dadić)

Grupni rad učenika
1.-4. r. PŠ Kostanje

Grupni
rad
učenika
1.-4. r.
škole
Čišla

Grupni
rad
učenika
3. r.
PŠ Dubrava
(učiteljica
Silvana
Bužančić)

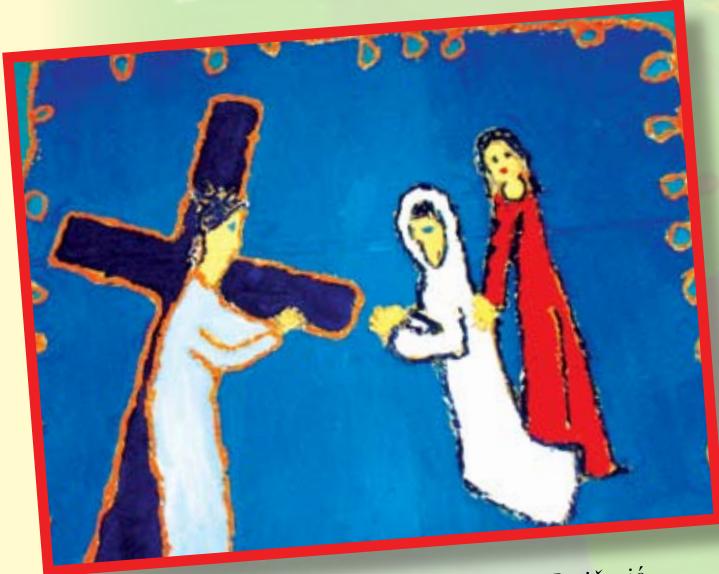
ŽIVOT JE BOŽJI DAR

Ne vjerujete?

Nisam ni ja, sve do ovoga trenutka u kojem sam počela otkrivati sebe i svijet. Sada kad sam otvorila oči i progledala, razmišljam o tome zašto postojim, zašto sam baš ja sada i ovdje, zašto nosim ovo ime i koračam ovim putovima.

I kroz lavinu razmišljanja dođem do granice gdje prestaje znanost, a počinje vjera. Ona me dovodi jedino do Boga. Jedino u njemu mogu pronaći pravi smisao. Tu postajem biće s dušom i savjesti, razumno biće. Osoba. Iako sam jedna od milijardi osoba na ovome svijetu, ja imam poseban put, poseban križ, svoj život. U ovom životu zadatak mi je zaslužiti onaj vječni. Teško. Teško je biti. Zaboraviti na ono imati i prestatи zgratiti bogatstvo na ovome svijetu u kojem nas iz dana u dan iskušava novo zlo, a jedino što možemo ponijeti sa sobom u raj, nosimo u srcu. Tu se zatvara krug života i njegov smisao. I kad pogledam iza sebe, u pijesku vidim stope, ne svoje, već onoga tko me poslao i tko me čuva. Tu počiva smisao, tu je Bog. Tu je dar, milost primljena od Boga. Ono što me čini čovjekom i ono što je snažno toliko da podigne more i ugasi sunce. Ono što sam ja. Snaga u meni.

Paula Katušić, 8. r.

Anamarija Dujmović, 6. r.; Ivana Juričević
i Francisca Dujmović, 7. r.

Vrijeme ljubavi i mira

Božić u mom srcu probudi mir. To je za mene najljepše vrijeme u godini. Božić mi je puno više od božićnog drvca i darivanja. Pravo značenje Božića je ljubav u obitelji.

Marina Mandalinić, 6. r.

Za mene je Božić vrijeme ljubavi i mira u svakoj obitelji, puno topline u srcima prema svoj djeci svijeta.

Andrea Matijević, 6. r.

Pravi mir u vrijeme božićnih blagdana možemo osjetiti samo ako smo u miru i ljubavi sa svojim bližnjima.

Antonija Tičinović, 6. r.

Ana Jerić, Lucija Očasić, Jure Proso
i Ivana Radostić, 8. r.

Maria Julija Mazurek, 5. r.; Anamarija Dujmović, 6. r.;
Ivana Jurčević i Franciska Dujmović, 7. r.

Roda

Roda je ptica selica. Ima dugi kljun i duge noge. Perje joj je crno – bijele boje. Živi uz močvare, a voli i dimnjake. Stare bake su pričale da rode donose bebe, ali ja znam da one donose proljeće.

Iva Nosić, 2. r.

Razgovor između maski

Crna maska: Ja sam najbolja na svijetu i svi me vole jer sam boje mraka, špilje tamne i crnog papira.

Žuta maska: Ja sam najljepša na baletu i cvijet slavn.

Crna maska: Ja sam još ljepša.

Žuta maska: Možda jesи, ali ja sam slavna zvijezda.

Crna maska: Ma to si samo umišlaš! Da sam na tvom mjestu, rado bih se potamnjela.

Luka Radevenjić, 2. r.

Oči modrog različka

Zar su toliko čudesne?! Pitam se i tražim odgovor. Gdje, kako, kuda, kamo? Sve mi je nepoznato. Provlačim se kroz tanke niti plavetnila, tražim nešto što se nikada naći ne može. Ostavljam duboko svoje tragove i očekujem brz završetak ove priče, ali još nije vidljiv. Očekuje me dug put. U dubini života skrivaju se dijamanti nalik očima mora, očima neba, očima nečeg neviđenog, nepoznatog. Otkrivači nam čudesno, modro srce, ali mi ništa ne spoznajemo. Ne, mi nismo čarobnjaci, ali to možemo napraviti. Zaronimo duboko u to plavetnilo očiju, dobro otvorimo svoje oči i ugledajmo ono traženo, nikad očekivano i nikad zamišljeno mjesto. Zaista je čudesno, zar ne?! Mnogima se ne čini tako. Možda nisu dobro protrljali oči u jutarnje zore, možda su im kapci na jedan način zatvoreni, možda im je srce toliko sebično da više nikoga ne želi primiti pod svoj skromni dom. Stvarno ne znam. Za pravu potragu za nečim, ako zaista želite pronaći nešto važno, vrijedno vašeg rada, muke, vremena, koje nije uzalud potrošeno, trebate biti itekako spremni tijelom i duhom i vidjeti ono što je drugima nevidljivo. Trebate imati oči koje vide ondje gdje slike nema, koje čitaju i ondje gdje slova nema.

Jesmo li mi zaista te osobe koje vide nevidljivo i čitaju nenapisano?

Ivana Jerčić, 7. r.

Proljeće

Budi se jaglac
budi se medo
miriše nam cvijeće
i eto nam sreće!

Proljeće je došlo
sunce van zove,
a učiteljica stalno
vadi lekcije nove.

Milan Domikulić, 2. r.

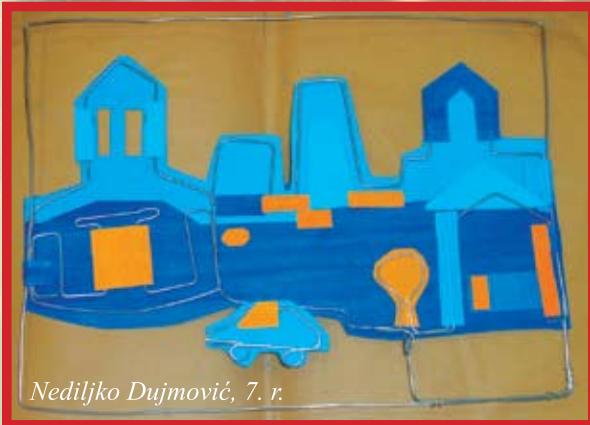

Neda Domikulić, 4. r.

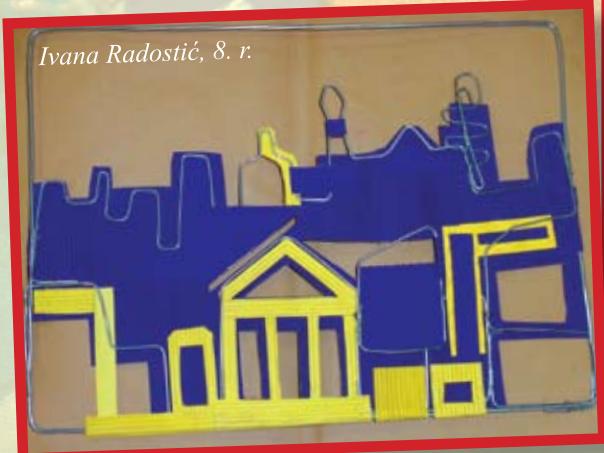
Moj pas

Moj pas Medo voli se igrati. Njemu je drago skakati i loviti loptu. Ja se volim igrati s njim.
Puno ga volim.

Ivan Pivčević, 1. r.

Nediljko Dujmović, 7. r.

Ivana Radostić, 8. r.

Nikolina Amulić, 2. r.

Nikola Burazin, 7. r.

Život je Božji dar

Bog je svakom stvorenju darovao ovaj život. Svatko od nas je na ovome svijetu radi nečega stvoren, treba ispuniti cilj koji mu je zadan.

Čovjek se često pita o tajni i smislu života. Ta nam tajna svima odmiče. Često nismo uronjeni u život, ali ga možemo zarobiti i zagospodariti njime ili ga možemo prihvati kao dar. Tajna istinskog života, dar života, načelo života, duša ljudskog bića uvijek je neposredan dar. U svima nama živi biljka prepuna osjećaja koja se krije u vrtovima naše duše. Toj biljci je potreban samo dašak nečije ljubavi, vreli osjećaj, iskreni prijatelj da bi se rastvorila u najljepši cvijet. Početak života je zapravo prvi čin svake misije. Čovjek želi istinski živjeti i ući u smisao vlastitog života. Tako ponire u tajnu Božje ljubavi i Božje volje. Obdareni smo životom. Bog nas je dozvao u život. On jedini zna cijelokupnu tajnu. Što dublje uđem u tu tajnu, što istinitije tražim volju Božju, to sam bliže samom smislu života. Moj će život procvasti puninom koju nosim u sebi. Čovjek u duhovnom rastu treba istinski prihvati svoj život. Utješna je istina da je na početku tog života netko tko te od prvog časa želio i htio. Nitko od nas nije slučajno nastao. Bog je u svaki stvorenii

PADEŽI

NOMINATIV- padež jako znatiželjan, uvijek pita tko ili što postoji.

AKUZATIV- u đačke ga torbe spremamo da ne vidi naše (koga? što?) nepodopštine.

GENITIV- tužibaba teška, uvijek tužaka kada (koga? čega?) nema.

DATIV- svakom (komu? čemu?) prolazniku ljubazno prilazi.

LOKATIV- (o komu? o čemu?) o igri uvijek misli.

INSTRUMENTAL- voli svirati instrumente mnoge i pita s kim će i čime putovati na koncerete.

OJ, VOKATIVE! - daka od tvoga dozivanja uši bole.

Ivana Dincić, 5. r.

novi mladi život ugradio svoje srce, svoju ljubav. Stoga nitko nema pravo pomisliti da nije voljeno i ljubljeno biće, da je kažnjen životom. Međutim, upravo zbog te činjenice otkrivamo da je život tajna i dragocjenost kojom ne možemo raspolažati, već je primiti, pohraniti, sačuvati i njegovati, a pogotovo njome ne možemo manipulirati.

Svaki čovjek je priča za sebe, a svatko ima priliku ispisati stranice te priče.

Nikolina Tičinović, 7. r.

Ivana Juričević, Franciska Dujmović, 7. r.; Anamarija Dujmović, 6. r. i Maria Julija Mazurek, 5. r.

Snijeg je radost

Pahulje lepršaju slatke,
hladne, mekane i glatke.

Snijeg je razigran stvor,
kao božićni bor.

Snijeg je radost života,
snijeg je prava divota.

Lara Beović, 5. r.

Allyssa May Hughes, 2. r.

Možda je ljubav teška,
Možda je reči volim te - grješka...
Možda te slučajno volim,
Ali zašto onda gorim?
Zašto srce kuca brže,
Kad mi priđeš bliže?

Paula Katušić, 8. r.

Pano učenika škole Čišla

Ljubav

Ljubav je osjećaj snažan,
svima jako važan.

Kad ljubav uđe u srce tvoje,
ondje zauvijek ostaje.

Zbog ljubavi velike i jake,
sve druge stvari su luke.

Jedna ljubav mala,
novu je veću dala.

Ljubav je svima draga,
veća je od najvećeg blaga.

Grupni rad učenika 2. i 3. r. škole Čišla

LJUBAV

Ljubav je važna,
A nekad i lažna.

Kad je izgubiš,
Onda se rastužiš.

Kad te gleda,
Zacrveniš se od njezinog pogleda.

Ljubav je cvijet, velik
Kao cijeli svijet.

Lara Beović, 5. r.

LJUBAV

Ljubav je riječ s puno topline,
ljubav nas vodi putovima vedrine.

Znajte, voljeti nije šala
jer tko voli srce otvara.

Zato, volite, volite svi.
Svatko tko voli sretno živi.

Ivana Jerčić, 7. r.

Ivana Dinčić, 5. r.

Sara Jerčić, 1. r.

Tina Marčić, 4. r.

GATA

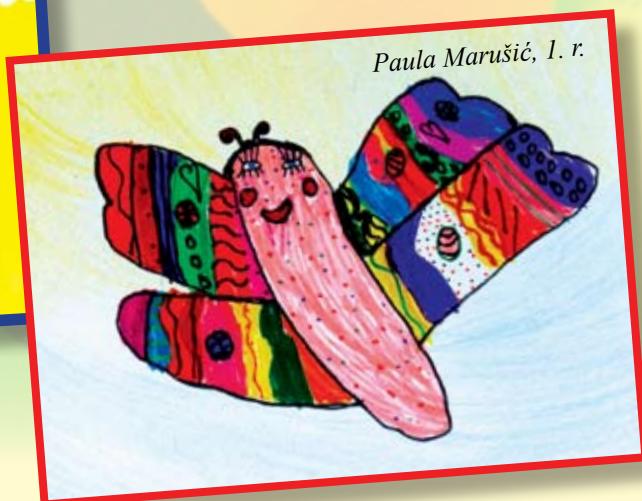
Moje se mjesto smjestilo podno planine Mosor. Nalazi se u srcu Poljičke Republike. Okruženo je prekrasnom prirodom. Tijekom godine priroda se mijenja. Najljepše je u proljeće. Tada cvatu mnoge voćke: breskve, trešnje, jabuke... Takoder se bude razni vjesnici proljeća: visibabe, tulipani, ljubice, narcisi. U mom mjestu ljudi su jako vrijedni, rade u polju, a neke obitelji uzgajaju stoku. Ljudi vole pomagati jedni drugima.

Moje je mjesto najljepše obasjano proljetnim suncem.

Ivan Mekinić, 2. r.

Lucija Kordun, 1. r.

Paula Marušić, 1. r.

PUT U LONDON

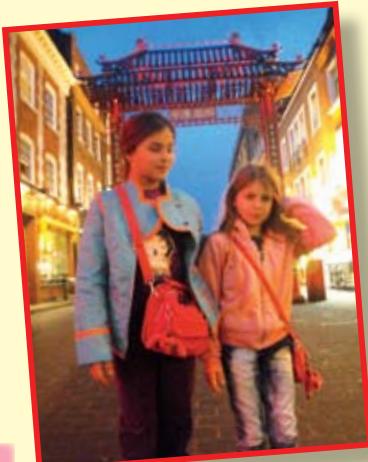
Prošle godine sam otputovala u London sa sekom i tatom. Bila sam jako uzbudena jer dugo nisam tamo bila. U zrakoplovu mi je bilo zabavno jer smo putovali iznad oblaka. Izgledalo mi je kao da gledam snijeg.

U Londonu su nas dočekali baka i djed i poveli nas u kratku šetnju kroz Hyde Park. Taj park mi se svidio jer sam vidjela puno jahača na prekrasnim konjima. U Londonu smo posjetili: Natural History Museum, Big Ben, The London Eye, Buckingham Palace, Tower Bridge, trgovce Leicester Square i Trafalgar Square. Posebno mi se svidjela vožnja autobusom (double-decker) jer sam na taj način najbolje upoznala London. Posjetili smo i poznatu robnu kuću Harrods. Tamo smo kupili puno raznih poklopa za moju sekru Allyssu koja je slavila rođendan.

Primijetila sam da su stanovnici Londona malo drugačiji od nas jer ima puno crnaca, Kineza, Japanaca i drugih. U Londonu učenici nose iste uniforme i to mi se jako svidjelo jer su svi jednaki i nema razlike. Njihov način života je ubrzaniji i svi nekud žure za razliku od nas Hrvata. Jedino

što mi je tamo nedostajalo bila je moja mama pa sam jedva čekala poći kući i zagrliju. London mi se jako svidio i željela bih ga opet posjetiti, ali Tugare su za mene posebne.

Jennifer Ivy
Hughes, 4. r.

BASNE

(pripremili učenici 4. r. PŠ Gata)

Dijeta

Mačak Jura uhvatio miša Peru,
plan je bio pojesti ga za večeru.
Pero je dugo molio
i dobri Jura mu je oprostio.
Nije loše zbog dijete
u krevet bez večere.

Tješimir Jerić, 4. r.

Maca Faca

Lukava mačka na suncu je drijemala,
krišom jednog miša gledala.
Mačka je napravila skok,
uhvatila miša za nos.
Izbrisala svaki trag
i krenula u grad.

Nada Beović, 4. r.

Naivna riba

Srela riba morskog psa,
pa ga pita:
„Znaš li možda gdje je ZOO?
Čula sam da sve životinje su tu.“
Morski pas joj pokaže otvorena usta svoja,
„Tu je ulaz“, reče, „draga moja.“
U usta morskom psu upliva riba naivka.
Nikad niste vidjeli lakše ulovljeno ručka.

Ante Mekinić, 4. r.

Mudra sova

Jednog dana nestala mi sva lova.
Ukrala je susjedova sovu.
Ta je sova jako mudra bila
i sve je tragove dobro skrila.

Pina Beović, 4. r.

Muha

Muha cijeli dan oko tanjura leti,
ali nitko joj jesti ne da.
Kaže pčela: „Leti od cvijeta do cvijeta
pa ćeš imati slasnog meda.“

Lucia Žuljević, 4. r.